

MUZIKALE MOMENTEN

FRANZ VON SUPPÉ (1819—1895)

Franz von Suppé moet wel een zeer bescheiden mens geweest zijn. Hij heette namelijk helemaal niet Franz von Suppé, doch Francesco Ezzechiele Ermengildo Cavaliere Suppé Demelli. Misschien werd het hem wat te tijdrovend bij elke compositie zijn naam voluit te schrijven; in ieder geval is hij beroemd geworden onder de naam zoals wij hem thans kennen.

Von Suppé schreef zonder veel muzikerkennis op tienjarige leeftijd een serenade. Toen hij dertien was, componeerde hij een Mis die in de Kathedraal van Zara (Dalmatië) werd uitgevoerd. Dit alles ging niet onopgemerkt voorbij en hij kreeg de reputatie wonderkind te zijn. Zijn ouders hadden heel andere plannen en lieten Francesco rechten studeren; later medicijnen. Van zijn universitaire kennis heeft hij echter weinig gebruik gemaakt; hij reisde op vier en twintigjarige leeftijd naar Wenen en ging bij Von Seyfried muziek studeren. De muziekstudie betaalde hij door het geven van Italiaanse lessen, hoewel hij zelf gebrekkig het Duits beheerste en het ook nooit volkomen meester werd. Dit heeft hem bij zijn werk veel parten gespeeld, maar het verschatte hem ook gedeeltelijk roem. Door een verkeerde opvatting van een woord in het libretto van een operette, schreef hij ernstige muziek bij een tekst die vrolijk bedoeld was. Het publiek meende echter, dat dit als parodie moest worden opgevat. Na die tijd werd von Suppé beschouwd als de meester van de muzikale parafraze.

Toen hij wat bekendheid kreeg, werd hij als „vierde“ Kapelmeester van de Stadschouwburg aangesteld; later kwam hij bij het Theater an der Wien, hetgeen veel meer inhield.

Zijn eerste composities hebben wat weg van de muziek van Jacques Offenbach, zijn Franse broeder in de kunst. Later komt von Suppé tot een eigen karakteristieke uitdruktingswijze.

Na diverse eenakters te hebben geschreven, componeerde hij enkele grotere operettes als „Boccaccio“ en „Die schöne Galathée“. Van deze laatste operette wordt de ouverture zeer veel gespeeld. Ook andere ouvertures als „Leichte Kavallerie“, „Pique Dame“, „Banditenstrolche“, „Dichter und Bauer“ en nog enkele zijn zeer bekend en worden geregeld uitgevoerd.

Franz von Suppé had veel succes in Wenen; hij is er ook gestorven. Van hem wordt gezegd, dat hij ondanks de vele lange jaren in Wenen, toeh altijd Italiaan gebleven is. Zijn muziek is ook nooit zo volbloed Weens geworden zoals dat bij Johann Strauss het geval is.

F. G. van der Meulen.

VERVOLG VAN PAG. 3

Sanctus van Fr. Schubert. Museumbezoekers en zaalwachters werden stil door deze indrukwekkende vertolking, want de akoestiek in deze hoge hal was dermate goed, dat men zich in een kathedraal waande.

In het Kinderziekenhuis was het opmerkelijk dat de patientjes zeer intens beleefden welke muziek ten gelore werd gebracht. Hoe gehandicapt ook in hun bewegingen, zij genden zo van bij voorbeeld het Zigeunerkoor uit de Troubadour van Verdi dat zij zachtjes op de maat van de muziek meewegden. Ook de ouders van de kinderen toonden zich enthousiast voor dit optreden. Veel succes oogstte Dini Romijn met haar liedjes uit My fair lady, waarvoor haar door 2 patientjes bloemen werden aangeboden. Een aardige afwisseling van het programma was ook het optreden van Professor Dalt Wisney, die met zijn grappes al gauw de lachers op zijn hand had.

Het Mannenkoor is erin geslaagd de kinderen een prettige middag te bezorgen, een middag die hun in deze vorm nog nooit was gepresenteerd.

VAN HARTE...!

HUWELIJK (bedrijf Maanweg):
L. van Dommelen, Draaierij, met mej. A. Bruijnm., d.d. 5-10-1961.

GEBOREN (bedrijf Maanweg):
Willem, zoon van W. Meiser, Steekproef-afdeling, d.d. 24-9-1961; Sari S., dochter van P. E. M. Simons, Draaierij, d.d. 26-9-1961.

VEEL DANK!

Hierbij zeg ik mijn chef, baas, collega's en de Gesp., ook namens mijn vrouw hartelijk dank voor de vele attenties die wij mochten ontvangen ter gelegenheid van de geboorte van ons dochtertje.

P. E. M. Simons,
Draaierij.

Langs deze weg betuig ik mijn hartelijke dank, ook namens mijn vrouw, aan directrice, chef, baas en collega's voor de mooie cadeaus en bloemen die ik mocht ontvangen t.g.v. mijn 12½-jarig jubileum. Ook dank ik Utrecht voor de schriftelijke felicitatie.

C. Danilise,
Solex-Service.

Geslaagd voor:

de 2-jarige Bijscholingscursus van de Academie voor Soc. wetenschappen en Maatsch. Werk: C. Oosthoek, Arbeid Den Haag.
het examen elektrisch booglassen van de Ned. Ver. voor Lastetechniek: P. M. Zuyderwijk, Mech. afd. T.C. Den Haag.
Onze gelukwensen met deze prestaties!

PUZZEL

Nr 64

Knip nevenstaande zwarte figuren nauwkeurig uit en leg ze zo aan elkaar, dat in het midden de figuur van een olifant wordt uitgespaard.

Deze legpuzzel moet uiterlijk dinsdag 24 oktober a.s. in het bezit zijn van mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje. De volgende prijzen zijn beschikbaar: 1e prijs f 15,—, 2e prijs f 10,—, 3e prijs f 7,50,—, 4e, 5e en 6e prijs f 5,—.

het V.D.H.-tje

Redacteur:
C. SCHREVEL
Nr 714
13 oktober 1961

WEEKLIJKS VERSCHIJNEND PERSONEELSORGAAN VAN VAN DER HEEM N.V. EN AANVERWANTE BEDRIJVEN - DEN HAAG, UTRECHT EN SNEEK.

SOLEX-OTO-DE-LUXE

Onlangs werd in een grote dealers-bijeenkomst in het Kurhaus te Scheveningen de nieuwe Solex-OTO-de-luxe geïntroduceerd. Het is onze personeelsleden natuurlijk bekend dat sinds het begin van de Solex-productie in 1948 de Solex in wezen dezelfde is gebleven. De veranderingen die in de loop der jaren zijn aangebracht hebben bijna alle betrekking op het uiterlijk of zijn detailveranderingen. Wij zouden kunnen stellen dat, naast de vele technische verbeteringen, het model 1962 een heel nieuw „gezicht“ heeft gekregen. Er is namelijk buiten het gele bromfietssonderscheidingsplaatje op onze zwarte Solex een moderne kleurencombinatie toegepast, die het geheel beslissend verlevendigt. Het stuur is sportiever geworden, nieuw is de bagagedrager met het gepatenteerde gereedschapsdoosje en de gashandle is enigszins gewijzigd.

Naast deze Solex-OTO-de-luxe zal voorlopig de Solex-oto ook nog in productie blijven, waardoor ongetwijfeld het aantal Solex-kopers — er is nu keus uit 2 typen — zal worden verhoogd.

De verkoopsprijzen zijn Solex-oto-de-luxe f 399,—, Solex-oto f 375,—.

Koffie-abonnement bij langdurige ziekte

Zoals bekend geldt voor de ochtendkoffie de regelgeving dat ieder zich individueel hiervoor aan- en afmeldt. Het blijkt dat in geval van ziekte nogal eens wordt vergeeten dat men zich, wanneer men lang ziek blijft, kan laten afmelden. In de gevallen waarin dit wel gebeurt, verzuimt men dan na terugkomst zich weer aan te melden.

Ter voorkoming van veel extra werk en ook omdat aan- en afmelden slechts eenmaal per maand kan plaatsvinden, wordt het bovenstaande in zoverre gewijzigd dat indien iemand, die van deze regeling gebruik wil maken en door ziekte of ongeval langer dan 4 weken niet in staat is te werken, na terugkomst van zijn ziekte of ongeval het betaalde koffiegeld over het totaal aantal verzuimde volle weken onder aftrek van 2 weken krijgt terugbetaald.

Voorbeeld: Iemand is 10 weken en 3 dagen ziek. Terugbetaald wordt dan na herstel en hervatting van het werk 8 weken koffiegeld tegen f 0,40 per week. Tijdens het ziekzijn blijft de inhouding van koffiegeld dus normaal doorlopen. Af- en aanmelden is dus voortaan niet meer nodig.

TYP DE STANDAARDBRIEF

... en het komt in orde

Met deze — beslist niet originele — aanhef willen wij onze

STANDAARDBRIEFWEDSTRIJD 1961

aankondigen. Hiermee bedoelen wij zoveel als: doe mee met die wedstrijd, oefen daarvoor en uw bekwamheid op de schrijfmachine zal er wel bij varen.

- Natuurlijk wordt deze eerste publicatie door andere gevolgd, maar hier zijn alvast enkele bijzonderheden:
1. Dit wordt de TIENDE Standaardbriefwedstrijd.
  2. U begrijpt, dat dit weer EXTRA prijzen gaat betekenen.
  3. Er wordt een nieuwe standaardbrief uitgegeven.
  4. die zal worden toegezonden aan allen, die de schrijfmachine — veel of weinig — gebruiken.
  5. Wilt u nu al meer weten, vraag dan de Commissie Machineschrijven, die bestaat uit de heren: van Grathorst tel. 369
Koopman 544
Leutscher 372
Spies 320

En anders: tot de volgende week!

P D T R E T

De werkruinte ademt een dynamische sfeer — opmerkelijk is de groeiende bedrijvigheid — vaardige handen bedienen moderne machines — de meer ingewijde merkt op dat hier uitgebreide lanceerde mechanische bewerkingen samengaan met degelijk vakmanschap.

De heer Draaisma vertelt dat hij vanaf 1950 in de Kastenfabriek Den Haag (want daar bevinden wij ons) werkzaam is; de laatste jaren in het nieuwe fabrieksgebouw.

De dagtaak van de heer Draaisma bestaat uit het met de hand vervaardigen van eerste modellen kasten voor radio- en T.V.-toestellen en voortkomen de andere producten. Als zeer speciale bijzonderheid dient te worden vermeld dat door Draaisma alleen lager onderwijs werd genoten. Alle benodigde vak-kennis en vakbekwaamheid heeft hij in de praktijk verworven, hetgeen een niet geringe prestatie is.

G. Draaisma is, zoals uit de naam al min of meer blijkt, afkomstig uit het noorden des lands, de provincie Friesland, waar hij het grootste deel van zijn jeugd doorbracht. Later vestigde hij zich in de gemeente Voorburg. De heer Draaisma is gehuwd. Het gezin heeft geen kinderen. Hij is actief lid van de R.K. Rond „St. Eloy“.

Zijn vlotte omgang met collega's, zijn objectieve mening en vooral ook zijn innerlijke overtuiging hebben er voor een groot deel toe bijgedragen dat hij op de laatstgehouden verkiezingen tot lid van de Ondernemingsraad werd benoemd; hij is een voor zijn mening uitlopende, vertrouwenwekkende figuur.

Mannenkoor zong in ziekenhuis

Het naar buiten optreden van ons Mannenkoor neemt steeds uitgebreidere vormen aan. Zo vertrokken zaterdag jl. 50 zangers naar het Goos Kinderziekenhuis te Biantum.

Het optreden zou in de middag plaatsvinden, maar het bestuur nam de gelegenheid te baat er een uitstapje aan te verbinden, dit in de vorm van een bezoek aan het Spoorwegmuseum te Utrecht. Natuurlijk trokken de treinvagnons uit het verre verleden de meeste aandacht, hoewel ook het moderne seinwezen op overzichtelijke wijze tentoongesteld en uitgelegd, in de belangstelling stond.

Direct al bij binnenkomst in het museum, dat gesticht is in het voormalige station Maliebaan (gebouwd omstreeks 1870), werd het koor gevraagd een nummer van het repertoire ten beste

alle problemen worden degelijk doorgesproken en weloverwogen besluiten zijn hiervan het gevolg. En als ik er dan tenslotte nog iets aan toe mag voegen, dan is dat een verzoek aan alle medewerkers om meer begrip voor het belangrijke werk van de Ondernemingsraad te hebben, met de „tip“ om, wanneer u om welke reden dan ook een lid van deze raad wilst te spreken, te informeren of om raad te vragen, dit alleen te doen op de daarvoor bestemde spreekuren en niet gedurende de werkdag“.

— Mag ik ook nog uw mening vernemen over enige arbeidsvoorwaarden, speciaal de vrije zaterdag? —

„Als betrekkelijk jong lid van de Ondernemingsraad heb ik mij ten doel gesteld het vertrouwen tussen werkever (en diens vertegenwoordigers) en aan de andere zijde de werknemers, te vergroten. De arbeidsvoorwaarden zijn verblijvend snel verbeterd, vooral de invoering van de vrije zaterdag is in onze omgeving een zeer grote vooruitgang te noemen“.

Zijn commentaar op ons onderhoud en de publicatie daarvan? „Niet te veel aandacht wijden aan mij persoonlijk; ik heb naast mijn dagelijks werk de taak als lid van de Ondernemingsraad op mij genomen en het is niet meer dan normaal dat ik ook deze bezigheid naar beste weten en kunnen tracht te vervullen.“

— Mogen wij weten of u de voorkeur geeft aan een speciale taak als lid van de Ondernemingsraad? —

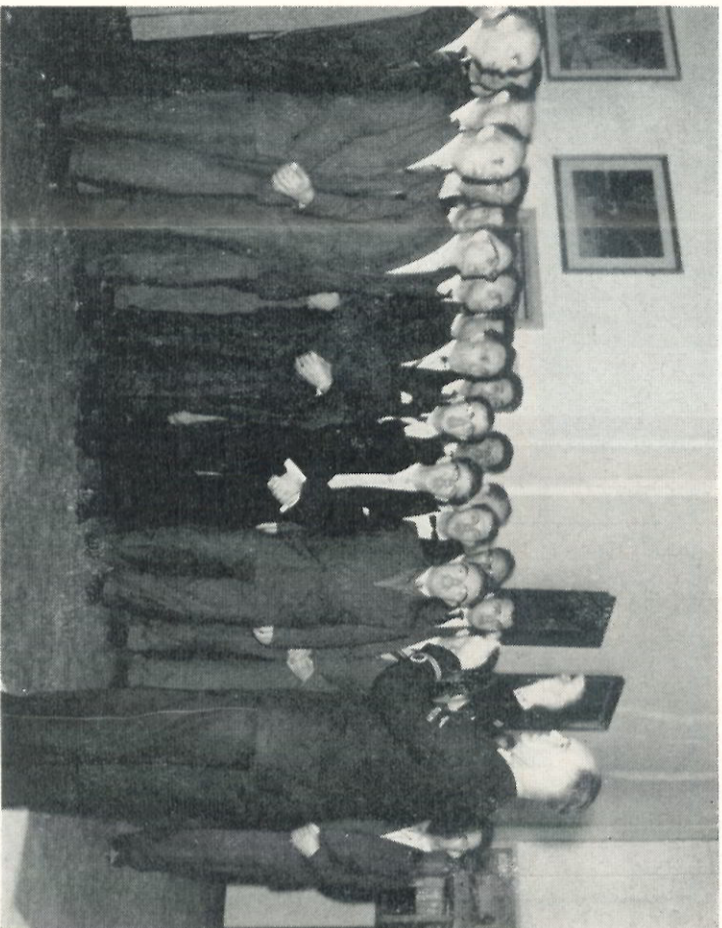
„Hierop kan ik u geen eentje antwoord geven. Ik ben daarvoor nog een te korte periode lid van de Haagse Ondernemingsraad. Ik zie het werk als zeer omvattend en leg me er serieus op toe om zoveel mogelijk in het algemeen werkzaam te zijn, dus daar waar dit het meest noodzakelijk is. Wel wil ik graag al mijn collega's ervan overtuigen dat de Ondernemingsraad bij ons bedrijf niet bestaat uit een aantal leden die slechts „ja en amen“ zeggen, zoals incidenteel nog wel eens wordt gedacht en beweerd, integendeel,

— Wat is (of zijn) uw hobby(’s)? —

„Voor zover men dit een hobby zou kunnen noemen is het al een heel eenvoudige. Ik doe namelijk niets liever dan mijn vrije tijd doorbrengen in de natuur. Het liefst ga ik (op de brommer) langs rustige wegen naar nog rustiger plaatsen. Niet speciaal om er te vissen, planten te bestuderen, foto's te maken of iets van dien aard, neen, alleen maar om er te zijn en te genieten van de natuur in het algemeen. Dit biedt mij enorm veel compensatie ten opzichte van de inspanning, het gebonden zijn en de bestemmelingen gedurende de werkdagen“.

— Mogen wij weten of u de voorkeur geeft aan een speciale taak als lid van de Ondernemingsraad? —

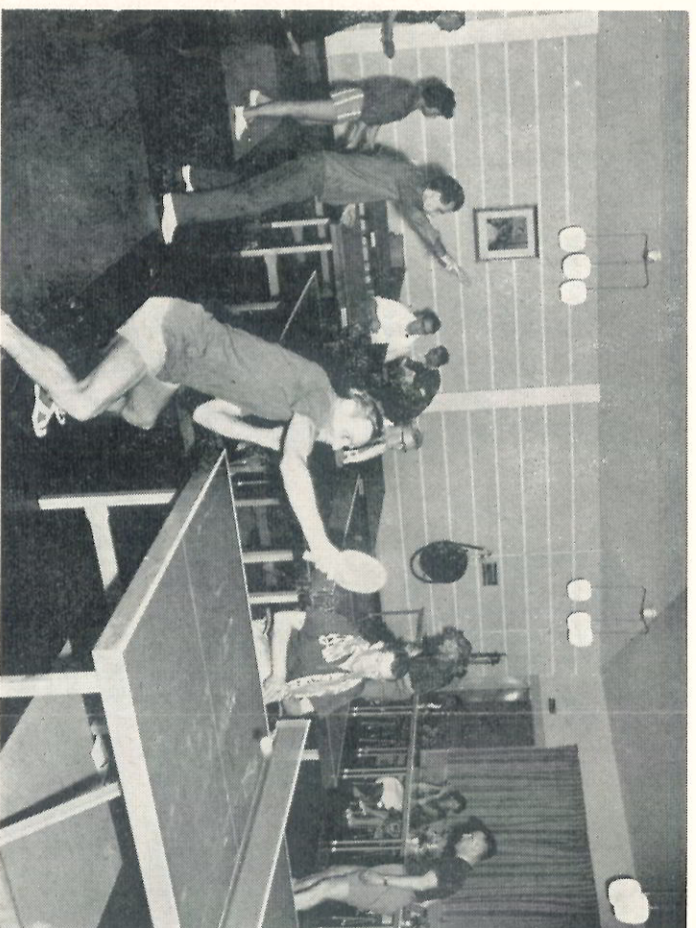
„Hierop kan ik u geen eentje antwoord geven. Ik ben daarvoor nog een te korte periode lid van de Haagse Ondernemingsraad. Ik zie het werk als zeer omvattend en leg me er serieus op toe om zoveel mogelijk in het algemeen werkzaam te zijn, dus daar waar dit het meest noodzakelijk is. Wel wil ik graag al mijn collega's ervan overtuigen dat de Ondernemingsraad bij ons bedrijf niet bestaat uit een aantal leden die slechts „ja en amen“ zeggen, zoals incidenteel nog wel eens wordt gedacht en beweerd, integendeel,

te geven. Na de rondleiding werd dit verzoek herhaald. De moeilijkheid was echter dat de dirigent, Harry Holman, zich rechtstreeks naar Biantum zou begeven en het koor voelde er niet veel voor zich zonder leiding te presenteren. Daar wist men echter wel een oplossing voor. De huismeester, de heer T. H. J.

Bekkering, was jarenlang lid geweest van verschillende koren en was daarvoor in staat het koor te dirigeren. Toen zwichtte het koor voor de aanpak. Het stelde zich op in de hal van het stationsgebouw en zong het

Vervolg pag. 4 kolom 3

TAFELTENNISWEDSTRIJD VAN DER HEEM-STOKVIS

Een nuchter opschrift voor outsiders, maar voor de Van der Heem-tafeltenisverenigingen is het al een heel eenvoudige. Ik doe namelijk niets liever dan mijn vrije tijd doorbrengen in de natuur. Het liefst ga ik (op de brommer) langs rustige wegen naar nog rustiger plaatsen. Niet speciaal om er te vissen, planten te bestuderen, foto's te maken of iets van dien aard, neen, alleen maar om er te zijn en te genieten van de natuur in het algemeen. Dit biedt mij enorm veel compensatie ten opzichte van de inspanning, het gebonden zijn en de bestemmelingen gedurende de werkdagen“.

— Mogen wij weten of u de voorkeur geeft aan een speciale taak als lid van de Ondernemingsraad? —

„Hierop kan ik u geen eentje antwoord geven. Ik ben daarvoor nog een te korte periode lid van de Haagse Ondernemingsraad. Ik zie het werk als zeer omvattend en leg me er serieus op toe om zoveel mogelijk in het algemeen werkzaam te zijn, dus daar waar dit het meest noodzakelijk is. Wel wil ik graag al mijn collega's ervan overtuigen dat de Ondernemingsraad bij ons bedrijf niet bestaat uit een aantal leden die slechts „ja en amen“ zeggen, zoals incidenteel nog wel eens wordt gedacht en beweerd, integendeel,

— Mogen wij weten of u de voorkeur geeft aan een speciale taak als lid van de Ondernemingsraad? —

„Hierop kan ik u geen eentje antwoord geven. Ik ben daarvoor nog een te korte periode lid van de Haagse Ondernemingsraad. Ik zie het werk als zeer omvattend en leg me er serieus op toe om zoveel mogelijk in het algemeen werkzaam te zijn, dus daar waar dit het meest noodzakelijk is. Wel wil ik graag al mijn collega's ervan overtuigen dat de Ondernemingsraad bij ons bedrijf niet bestaat uit een aantal leden die slechts „ja en amen“ zeggen, zoals incidenteel nog wel eens wordt gedacht en beweerd, integendeel,

DIPLOMA-UITREIKING

Op dinsdag 26 september jl. werden na een toepasselijk woord van dokter Van Werkum en de heer Reijndorp aan 5 geslaagden van de Haagse E.H.B.O.-cursus de diploma's uitgereikt.

De gediplomeerden zijn de heren J. Bruijn, H. Lackner, P. Steijger, A. van Welzen en J. Sekeris. De heer Bruijn bedankte namens allen voor de genoten opleiding en de prettige wijze waarop de cursus was gegeven en bood de heer Van Werkum en de heer Reijndorp een kleine attentie aan.

Verstrekking multivitaminen

Evenals in voorgaande jaren zal ook nu weer worden overgegaan tot het verstrekken van multivitaminen. Vooral tijdens en na belangrijke ziekten, bij ijchte spier- en zenuwaandoeningen, bij vermoedelijkheid etc. en ook ter voorkoming van griep, namelijk door het opvoeren van het weerstandsvermogen, is het innemen van groot nut. Neem daarom dagelijks uw multivitaminen-tablet in. De regering dezer verstrekking berust weer bij de heer Jense van de Medische Dienst, telefoon 501. Med. Dienst.

KOM ERIN

Woensdagmiddag 11 oktober jl. zijn 17 leidinggevende ambtenaren in opleiding van de P.T.T. in ons bedrijf op bezoek geweest.

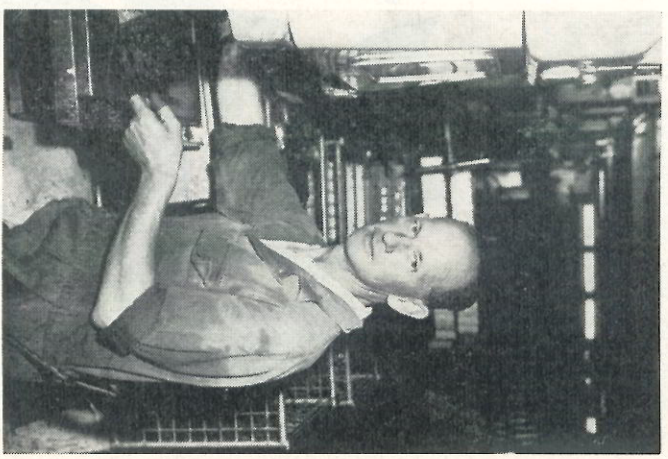
Na een welkomwoord van drs C. A. A. van Luttervelt, chef Public Relations, hield de heer J. C. Westveer, chef Centrale Productieplanning, een lezing over: De consequenties van de productieplanning voor de materiaalvoorziening.

Het programma hield verder in tekening over: Besteltechniek en voorraadbeheer en over: Voorraadadministratie, resp. door drs A. Hatenboer, chef Materiaalvoorziening en de heer J. Glasbergen, chef Administratieve Organisatie.

OMSCHOLING

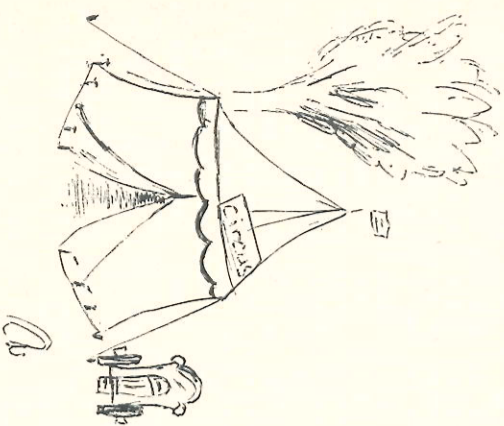
Begin december 1961 starten wij in onze Bedrijfschool Maarweg met een omscholingscursus, waarvan de duur op 3 maanden is gepland. Na afloop van deze cursus kan plaatsing volgen in de Fijnmechanische Werkplaats Telco of in de Gereedschapsmakerij. De omscholing zal gericht zijn op de meer gespecialiseerde functies in de metaalbewerking.

Indien u werkzaam bent in een van onze Haagse bedrijven en belangstelling heeft voor deze mogelijkheid, kunt u hiertoe schriftelijk solliciteren bij afdeling Arbeid (heer Noordendorp). Wij verzoeken u ons uw sollicitatie toe te zenden via uw afdelingschef. Afdeling Arbeid.

Al 12½ jaar lang neemt de heer P. N. Marcelis zijn plaats in op de afdeling Plaatsbewerking en heeft daarmee ook een 12½-jarig dienstverband bij ons bedrijf achter de rug. Dit feit wordt vrijdag 20 oktober a.s. gevierd. Onze gelukwensen.

Sinds maandag staat er op het anders zo rustige dorpspleintje van Heemveen een circus. Dit zou niet zo bijzonder zijn want in Den Haag of Utrecht komt er wel 3 of 4 keer per jaar een circus. Maar in Heemveen was in geen tien jaar een circus geweest, dus waren de mensen in en rond het dorp erg blij.

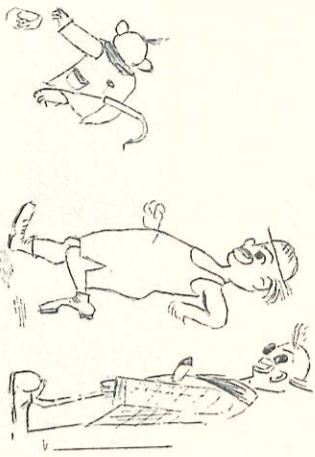

In dat circus is een clown. En weet je hoe die clown heet? Als je niet lacht, zal ik het zeggen. Die clown

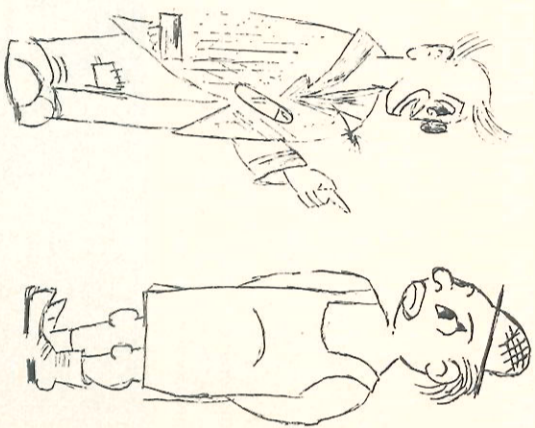
JAN WAS PIET
of
PIET HEETTE JAN

Er was er eens een lichtnatroos die voer op zee een hele poos, van Rotterdam tot aan Japan; Hij heette Piet maar elk zei Jan. En kwam die Piet dan in Japan, dan ging hij gauw naar Lieftjes Jan, die in een winkel werkzaam was en kocht van haar een zijde das, voor Moe een mooie parasol. Zo kwam hij steeds met koffers vol. Moe zei tot pa: „Die Pietje, man, Dat is toch maar een reuze Jan.” Hij voer ook wel naar Schotland toe en kocht daar voor zijn otepoe een Schotse ruit, zo voor een rok voor otepa een bim-bean-klok. En kwam hij 's nachts naar huis, dan zoeende zij hem op zijn neus. En otepoe die 'n tranen liet zei: „Jan, je bent een reuze Piet.” Eens ging de reis op Spanje aan en won Piet naar Sint-Nicolaas gaan, want Piet zijn zus, de kleine Trix, kreeg in december zo maar niks. Toen Sint dat hoorde van die strop gaf hij direct een mooie pop. Die kleine Trix kleurde ervan zei: „Piet, je bent een fijne Jan.” Soms vaart hij wel naar Canada of ook wel naar Amerika. Steeds brengt hij iets voor ieder mee. Laast een baal rijst en tien pond thee. Maar vraag je hem soms hoe hij heet knijpt hij zijn oogjes tot een spleet. „Mijn naam is Piet”, zo zegt hij dan, „Maar als je groet, zeg dan maar Jan!”

heet Leukebol. Maar er is nog een clown in het circus en raad nu maar eens naar zijn naam. Nee, dat raad je toch nooit. Zijn naam is Prethol. Leukebol treedt altijd in het begin op en Prethol aan het eind van het programma. De twee clowns zijn dikwijls boos op elkaar, omdat Leukebol denkt, dat Prethol het leukste nummer heeft. Ze hebben zelfs een keer gevochten (ja, heus gevochten) om uit te maken, wie nu het leukste nummer had. Toen is de directeur gekomen en heeft gezegd: „Julie hebben alle twee een even leuk nummer”. Dat help niets. Ze bleven toch boos naar elkaar kijken. En op deze maandag is er iets ergs gebeurd. Leukebol is zo maar zijn mooie clownsjasje kwijt. „Nou”, denkt Leukebol „dat heeft vast en zeker Prethol gedaan, want hij is jaloers op mijn mooie pak”. Daarom stapte Leukebol met grote stappen naar de woonwagen van Prethol toe. Ruikt de deur open en schreeuwde: „Jij, lelijke Prethol, heb mijn jasje gestolen”. „Nietwaar”, roept Prethol. „Welwaar” zegt Leukebol en dan hebben ze verschrinkelijke ruzie. En dan plotseling zien ze Sjim de aap, met het jasje van Leukebol lopen. Dus Prethol had het niet gestolen, maar Sjim, de aap, had het stiekum weggepakt. Snel gaan Leukebol en Prethol achter Sjim aan. Sjim heeft echter helemaal geen zin om gevangen te worden, en klint op een woonwagen. Prethol en Leukebol klimmen ook op de wagen. Sjim wacht rustig boven op de

wagen. Leukebol en Prethol halen hem in. Ze zijn bijna boven. En dan: Boem, Sjim springt weer op de grond. Daar remmen ze weer over het circussterren. Plotseling schiet Sjim de grote circusstent binnen, waar net

een voorstelling aan de gang is. En daar stormt eerst Sjim in Leukebols jasje gevolgd door de twee clowns de tent vol mensen binnen. De mensen lachen natuurlijk, lachen, dat ze deden. Dat was nog nooit vertoond. Een aap in een clownsjasje en daarachter 2 schreeuwende clowns, waarvan er één in zijn hemd liep. Maar ons edel dieretal trekt zich daar niets van aan. Met enorme vaart klint Sjim in een tent-paal.

Wat nu, denken onze clowns, terwijl de mensen nog steeds bulderen van het lachen. Prethol krijgt plotseling een idee. Hij haalt de brandspuit en spuit naar Sjim. Tenminste dat was de bedoeling, maar Prethol richt niet goed en Leukebol krijgt de volle laag. Nogmaals spuit Prethol en nu goed. Langzaam maar heel erg zeker komt Sjim naar beneden glijden. Bij zijn aankomst op de begane grond, neemt Leukebol snel zijn jasje terug en wil zo vlug mogelijk verdwijnen, maar dan barst er een daverend applaus los, want het publiek denkt, dat hier een echt clownsnummer is opgevoerd.

Na de voorstelling worden Leukebol en Prethol bij de directeur geroepen. Een beetje bang voor het standje, dat ze zullen krijgen stappen ze naar de directeurswagen. Ze kloppen en de directeur doet de deur open en zegt heel vrolijk: „Kom binnen”. Als ze in een stoel gezet zijn, vraagt de directeur: „Willen jullie dat nummer elke dag gaan doen? Nu, dat willen den Prethol en Leukebol wel. Van die dag af hebben ze nooit meer ruzie gehad en ze zijn zelfs dikke vrienden geworden.

Foel vaders!

schreven we in de vorige Jeugdkrant. Nou, we kunnen jullie geruststellen, dat jullie de Jeugdkrant niet krijgen. We gaan de krant namelijk binnenkort (misschien al het volgende nummer) per post aan jullie toesturen! Maar..... daarvoor hebben we jullie naam en adres nodig! Er moet dus het volgende gebeuren: jullie sturen ons een kaartje met naam (voornaam voluit) en adres. De kinderen die nog niet kunnen schrijven moeten maar even aan vader of moeder vragen. de post brengt dan de Jeugdkrant bij jullie thuis. Maar vraag je hem soms hoe hij heet knijpt hij zijn oogjes tot een spleet. „Mijn naam is Piet”, zo zegt hij dan, „Maar als je groet, zeg dan maar Jan!”

Nr. 23 13 oktober 1961

JEUGDKRANT

SPEURNEUZEN met FEESTNEUZEN

Neen, zo dol hebben we het op zaterdag 9 september niet gemaakt in het Ontspanningsgebouw. Maar er was toch echt wel een gezellige sfeer, toen mijnheer Koopman op die zaterdagmiddag om 2 uur ongeveer 90 speurneuzen welkom kon helen. Behalve gezelligheid was er ook wel wat spanning te lezen op de gezichten van de aanwezigen, want:

- Waar zouden de prijzen zijn gevallen? Maar zover was het nog niet.
- Na het welkomstwoord van de heer Koopman nam de heer Noordendorp plaats voor het bord, waarop de plattegrond van de Speurtocht 1961 was getekend. Samen met de aanwezige deelnemers(sters) ging hij nog eens de route langs en gaf hij de juiste antwoorden, die op de 36 gestelde vragen hadden moeten worden gegeven. Aan de diverse uitroepen was al gauw merkbaar, of het antwoord goed of fout was geweest. Over het algemeen bleek wel, dat de vragen dit jaar bestuif niet eenvoudiger waren dan vorig jaar, want voordat de prijswinnaars bekend werden gemaakt, vertelde de heer Noordendorp nog, dat niemand het maximum aantal punten van 360 had gehaald. Toen kwamen onder doods stilte de prijswinnaars uit de bus. Omdat mejuffrouw Reinhink met vakantie was, werden de prijzen uitgereikt door mejuffrouw Zeegers.
- Groep 9/10 jaar Hoofdprijs: Freddy v. d. Horst (342 ptn)
  - Troostprijzen: Dorie v. Rijn (340 ptn), Henna van Grathorst (331 ptn), Tineke van Grondelle (310 ptn), Loultje de Heer (309 ptn)
  - Groep 11 jaar Hoofdprijs: Eils van Duijn (340 ptn)
  - Troostprijzen: Miep van Duijn (326 ptn), Rozalie Kroon (325 ptn), Boudewijn van Hal (318 ptn), Ineke de Tombe (317 ptn)
  - Groep 12 jaar Hoofdprijs: Hans v. d. Horst (340 ptn)
  - Troostprijzen: Margriet Vijfwinkel (339 ptn), Frederika Korsman (335 ptn), Ineke van Rees (335 ptn), Tineke Vissers (334 ptn), Fia Tetteroo (334 ptn)
  - Groep 13 jaar Hoofdprijs: Anneke v. d. Gugten (341 ptn)
  - Troostprijzen: Inge Crul (340 ptn), Marijanne van Rijn (336 ptn), Paula Verschoor (320 ptn), Gerda Houtman (310 ptn)
  - Groep 14/15 jaar Hoofdprijs: Vicky Korsman (350 ptn)
  - Troostprijzen: Maritke Vijfwinkel (341 ptn), Carry Kater (339 ptn), Marie Loois (322 ptn), Everard Loomans (319 ptn)
- Als besluit van de prijsuitreiking werden onder de niet-prijswinnaars nog 14 atlassen van Nederland verloot. Toen was de spanning geweken en konden de deelnemers onder elkaar nog wat nappraten. Dit gebeurde onder het genot van een flesje limonade en een koek. Kwart over drie precies was het weer verzamelen geblasten en begon het filmprogramma. Na een voorfilm over een storm meegemaakt aan boord van een zeilschip (zijn jullie ook nog zeeziek?) en een filmje over Frans, die heel wat durfde te trotseren om een berg te beklimmen, werd de hoofdfilm „De 3 detectives” vertoond. Jong en oud leefde intens mee met de avonturen van een meisje en twee jongens, die kans zagen om een bende booswichten onschadelijk te maken. De klok stond al op 5 minuten over 5, toen mijnheer Koopman alle kinderen ging vertellen dat de koek op was en met een: „tot volgend jaar” werd afscheid genomen.
- Jongens, Speurtocht 1961 behoort hiermee weer tot het verleden. Wij hopen, dat wij het volgende jaar nog meer deelnemers kunnen begroeten.
- (Voor Speurneuzen-Utrecht zie pag. 2)

Onder doods stilte maakte de heer Noordendorp de prijswinnaars bekend.

De Utrechtse prijswinnaars.

